

“... ”

Davalı vekili cevap dilekçesinde Bankacılık Kanunu'nun 143/5 maddesindeki varlık şirketlerinin harçtan muaf olmasına ilişkin düzenlemenin adalet ve eşitlik ilkesine aykırı olduğundan Anayasa'ya aykırılık iddialarının dikkate alınarak konunun harçtan muafiyet yönünden Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesini talep ettiği görülmüştür.

Yine davalı vekilinin 08/10/2018 havale tarihli talep dilekçesinde; davacı tarafın harçtan muafiyeti kötüye kullanıldığını ve 5 yıllık muafiyet süresi dolmasına rağmen yeni bir varlık yönetim şirketi kurulduğunu ve eski şirket yeni şirket içerisinde gizlenerek yeni bir beş yıllık muafiyet kazandığını, davacı şirkette LBT Varlık Yönetim olarak 5. Yılında Turkkasset Varlık Yönetim A.Ş olarak isim değiştirerek hazine aleyhine 5 yıllık bir muafiyet daha kazandığını, bu nedenlerle 5411 sayılı Kanunun 143/5 fıkrasının Anayasa Mahkemesi'ne aykırılık iddiasında bulunduğu anlaşılmıştır.

Davalı vekilinin 08/10/2018 havale tarihli talep dilekçesi gereğince, 12/10/2018 tarihli duruşmada ve 12/10/2018 tarihli ara karar ile anılan hükmün Anayasa'ya aykırılık iddiasının Anayasa Mahkemesi'nden talep edildiği görülmüştür.

Anayasa Mahkemesi'nin 08/11/2018 tarihli, 2018/146 Esas, 2018/103 Karar sayılı kararı ile eksiklik bulunması nedeniyle, esas incelemeye geçilmeksizin reddine karar verildiği görülmüştür.

Son olarak davalı vekili 19/03/2019 havale tarihli dilekçesi ile de, aykırılık iddiasını yinelediği, anılan hükmün Anayasa'nın 2. maddesindeki hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmadığını, Anayasa'nın 10. maddesindeki kanun önündeki eşitlik ilkesini aykırı olduğunu, Anayasa'nın 10. maddesinin 4. fıkrasındaki “Hiçbir kişiye, aileye, zümre veya sınıfa imtiyaz tanınmaz” ilkesine aykırı olduğu, Anayasa'nın 11. maddesine aykırı olduğunu, muafiyetin kötüye kullanıldığını, 5 yıllık muafiyet süresi dolunca yeni bir varlık yönetim şirketi kurulmakla, eski şirketin yeni şirket içerisine gizlenerek yeni bir 5 yıllık muafiyet kazanıldığını, davacının da aynı usulü uyguladığını, Evrensel Hukuk Prensibi olan hiç kimse bir hakkı kötüye kullanamaz ilkesinin ihlali ile karşı karşıya kaldıklarını, Anayasa'nın 73. maddesinin 1 ve 2. fıkralarına aykırılık teşkil ettiğini belirttiği anlaşılmıştır.

Tüm deliller birlikte değerlendirildiğinde; davalı vekilinin 5411 sayılı Bankacılık Kanunu'nun 143/6 maddesine yazılı “Bu Kanun kapsamında kurulan varlık yönetim şirketleri ile 4743 sayılı Malî Sektöre Olan Borçların Yeniden Yapılandırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 3 üncü maddesinin yedinci fıkrası uyarınca Kurulun çıkarmış olduğu yönetmelik kapsamında kurulan varlık yönetim şirketlerinin yaptıkları işlemler ve bununla ilgili olarak düzenlenen kâğıtlar, kuruluş işlemleri de dâhil olmak üzere kuruldukları takvim yılı ve bunu izleyen beş yıl süresince 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa göre ödenecek damga vergisinden, 492 sayılı Harçlar Kanununa göre ödenecek harçlardan, her ne nam altında olursa olsun tahsil edilecek tutarlar 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu gereği ödenecek banka ve sigorta muameleleri vergisinden, kaynak kullanımını destekleme fonuna yapılacak kesintilerden ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 39 uncu maddesi hükmünden istisnadır” hükmünün Anayasa'nın 2. maddesi “Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet

anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devletidir.”, 10/1 maddesi “Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.”, 10/4 maddesi “Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.” ve 11. maddesi “Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır. Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz” hükümlerine aykırı olduğu iddiası mahkememizce ciddi görülmüş olmakla, hükmün iptali için somut norm denetimi yapılması amacıyla Anayasa Mahkemesine başvuruda bulunulmasına karar verilmesi gerekmiş, aşağıdaki gibi hüküm tesis edilmiştir.

KARAR : Yukarıda açıklanan gerekçelerle;

1- Davalı vekilinin 01/11/2012, 08/10/2018 ve 19/03/2019 havale tarihli dilekçelerindeki Anayasa’ya aykırılık iddiası mahkememizce ciddi görülmüş olmakla, aykırılık iddiasının Anayasa Mahkemesi tarafından incelenmesine,

2- İşbu kararın üst yazı ile birlikte 6216 sayılı Kanun’un 40 maddesinde belirtilen dilekçe ve ara kararlar ile Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine oybirliği ile karar verildi.”